

Sygn. akt II K 340/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Brojek

Protokolant sekr. sądowy Marta Zdańkowska

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 19 czerwca i 26 czerwca 2015 roku sprawy **T. K.**

syna S. i J. z domu W. urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 marca 2015 roku w miejscowości K., woj. (...) będąc w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo przez Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem sygn. akt II K 87/15, jechał jako kierujący w ruchu lądowym motorowerem marki P. nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie 0,74 mg/l, II badanie 0,80 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k.

o r z e k a

- oskarżonego T. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 178a § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawiania wolności;

- na podstawie art. 42 § 2 k.k. w związku z art. 43 § 1 k.k. i art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. K. środek karny w postaci 3 (trzech) lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

- na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego T. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa.

II K 340/15

UZASADNIENIE

Na podstawie dowodów przeprowadzonych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 marca 2015 roku, o godzinie 17²⁰, pełniący służbę patrolową funkcjonariusze z Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Ł. starszy sierżant A. J. i starszy sierżant A. B. (1) zauważyli w K. jadącego jako kierującego motorowerem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) bez wymaganego kasku ochronnego T. K.. Próba zatrzymania wymienionego do kontroli drogowej przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych okazały się bezskuteczne, albowiem wymieniony nie zatrzymywał się, ale odjeżdżał, starając się przy tym zajeżdżać radiowozowi drogę, przyspieszając przy tym i ostatecznie zatrzymany został po przejechaniu około 150 metrów. Podczas kontroli okazało się, że T. K. nie posiada przy sobie wymaganych dokumentów, to jest polisy OC i dowodu rejestracyjnego pojazdu, a także kontrolujący go funkcjonariusze wyczuli odeń woń alkoholu. Z uwagi na tę okoliczność został

przebadany urządzeniem A.-sensor i stwierdzono, że w wydychanym przezeń powietrzu znajduje się alkohol w ilościach (w kolejnych próbach): 0,74 mg/l, 0,89 mg/l i 0,87 mg/l, po czym następnie został on dowieziony na badania stanu trzeźwości do budynku Komisariatu Policji w A. i poddany takowemu badaniu na urządzeniu Alkometr A2.0, które to wykazało w dwu badaniach, przeprowadzonych w odstępach kilku minut, iż w litrze wydychanego przezeń powietrza zawarte jest 0,74 i 0,80 mg alkoholu etylowego i tym samym znajdował się w stanie nietrzeźwości.

/ **dowód** : zeznania świadka A. B. – k.6-6v; protokół użycia alco-sensora wraz ze świadectwem legalizacji – k.2-3; protokół użycia alkometru wraz ze świadectwem legalizacji – k.4-5; wyjaśnienia oskarżonego - k.21v/

T. K. był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 21 grudnia 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 800/10 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych, a także orzeczono wobec niego środki karne w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie go na tablicy ogłoszeń tamtejszego Sądu i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, a także wyrokiem Sądu Rejonowego Łukowie z dnia 18 marca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 87/15 za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 178a § 1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; nadto – wobec wymienionego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

/ **dowód:** dane o karalności – k.13-14; odpis wyroku II K 87/15 SR w Łukowie – k.13-14; odpis wyroku II K 800/10 SR w Nowym Dworze Mazowieckim - k.16/

T. K. ma 41 lat, posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest rolnikiem, prowadzi własne gospodarstwo rolne o powierzchni 7,7 ha, z którego utrzymuje siebie oraz całą swą rodzinę, to jest żonę i dwoje dzieci z dochodów uzyskiwanych na poziomie około 500 złotych miesięcznie. Oprócz gospodarstwa wraz z zabudowaniami i ciągnika rolniczego U. C-330 z 1985 roku nie posiada majątku większej wartości. Oskarżony był karany sądownie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i z art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 178a § 1 k.k.

/ **dowód:** dane osobopoznawcze oskarżonego – k.25; dane o stanie majątkowym – k.24v; dane o karalności – k.26-27/

Oskarżony nie stawiał się na rozprawie pomimo prawidłowego powiadomienia go o jej terminie wezwania i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa. W tej sytuacji przeprowadzono rozprawę zaocznie. W jej trakcie odczytano protokół wyjaśnień oskarżonego złożony w toku postępowania przygotowawczego, w którym przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień, przyznając jedynie, że był już uprzednio karany prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości. Sąd dał wiarę temu oświadczeniu, albowiem nie pozostaje ono w sprzeczności z zeznaniami świadka, na których oparto się ustalając stan faktycznych w sprawie oraz z dowodami z dokumentów.

Przesłuchana w charakterze świadka funkcjonariusz Policji, która przeprowadzała kontrolę drogową: zarówno stanu trzeźwości, jak i dokumentów oskarżonego starszy sierżant A. B. (1) opisała przebieg wykonanych przez siebie czynności i zeznania te zasługują na obdarzenie ich w pełni walorem wiarygodności, znajdując potwierdzenie i uzupełnienie w całości zgromadzonego ponadto materiału dowodowego, czyli zarówno w dowodach z dokumentów, jak i we wspomnianych, skrótowych jakby-wyjaśnieniach samego oskarżonego.

Nadto Sąd oparł się na dowodach z dokumentów dotyczących badania stanu trzeźwości oskarżonego i jego osoby, zgromadzonych w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez strony, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości.

W związku z powyższym, Sąd zważył co następuje:

T. K. został oskarżony o popełnienie występku z art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 178a § 1 k.k. i Sąd przypisał oskarżonemu czyn w postaci zarzuconej w akcie oskarżenia. Przestępstwo tak zakwalifikowane popełnia ten, kto

znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowy, wodnym lub powietrznym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (...).

Ma ono charakter powszechny, może je popełnić każdy, przy czym należy do przestępstw formalnych, z abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo, dla dokonania których nie jest niezbędne nastąpienie skutku.

Występek z art. 178a § 1 k.k. można popełnić jedynie umyślnie, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością.

W rozumieniu kodeksu stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi lub 1 dm³ (litrze) wydychanego powietrza przekracza odpowiednio 0,5 ‰ lub 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Prowadzącym pojazd jest zarówno osoba kierująca nim, jak również spełniająca jakiejkolwiek czynności związane bezpośrednio z ruchem danego pojazdu, zaś pod pojęciem prowadzenia pojazdu rozumieć należy każdą czynność wpływającą bezpośrednio na jego ruch, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy.

Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower oraz pojazdy szynowe. Prowadzenie pojazdu mechanicznego oznacza zgodne z jego konstrukcją wprawienie w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie.

Przestępstwo to może być popełnione w ruchu (...) lądowym, którym jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku (wyrok SN z dnia 5 maja 2009 r., IV KK 432/08, OSNwSK 2009, nr 1, poz. 1068).

Występek ten zagrożony jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności do lat dwóch.

Występek natomiast z § 4 tego przepisu, będący typem kwalifikowanym tego przestępstwa, popełnia ten, kto realizuje znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Jest on zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat i zgodnie z brzmieniem art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy przestępstwa określonego w tymże przepisie sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

W dniu 18 maja 2015 roku weszła w życie wprowadzona ustawą z dnia 20 marca 2015 roku nowelizacja Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku, poz. 541), na mocy której to, w razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k., zgodnie z treścią art. 42 § 3 k.k. po zmianie, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeka się dożywotnio, a ponadto orzeka się świadczenie pieniężne w kwocie co najmniej 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Zgodnie z brzmieniem art. 4 § 1 k.k. zasadą jest, że zmienione przepisy ustawy karnej stosuje się także w odniesieniu do przestępstw popełnionych przed dniem wejścia w życie takiej zmiany, jednakże przepis ten statuuje też obowiązek stosowania ustawy poprzednio obowiązującej, o ile jest względniejsza dla sprawcy. W wypadku opisanej zmiany nie ma żadnej wątpliwości, że wprowadza ona obostrzenia zasad odpowiedzialności za przestępstwa komunikacyjne, popełnione w stanie nietrzeźwości i dlatego też w odniesieniu do T. K. i jego czynu Sąd zgodnie z regułą zawartą w art. 4 § 1 k.k. stosował przepisy ustawy w brzmieniu sprzed nowelizacji, tak dla orzeczenia kary, jak i środka karnego. Zgodnie z przepisem art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed 18 maja br. w razie skazania za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu

w komunikacji Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa był w stanie nietrzeźwości. Zakaz ten orzeka się w latach od roku do lat 10.

Mając na uwadze powyższe oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne, Sąd stwierdził, że oskarżony w dniu 28 marca 2015 roku w K., gminy K., powiatu Ł., województwa (...) będąc w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo przez Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem sygn. akt II K 87/15, który to – jak wynika z jego odpisu – uprawomocnił się w dniu 26 marca 2015 roku, jechał jako kierujący w ruchu lądowym motorowerem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości, potwierdzonym następującymi wynikami w przeprowadzonych badaniach: I - 0,74 mg/l, II - 0,80 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, wyczerpując tym samym swym czynem znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu, wina oskarżonego nie budziła wątpliwości, gdyż nie zdecydował się on na zachowanie zgodnie z prawem, chociaż miał taką możliwość, a jednocześnie nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające winę.

Sąd na podstawie art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. wymierzył T. K. za popełnione przestępstwo karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Kara w takim wymiarze nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, który był wysoki, gdyż w ocenie Sądu oskarżony miał pełną świadomość naganności swojego czynu, a co za tym idzie zdawał sobie sprawę, że prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem, jak również co do tego, że czyni to będąc wcześniej uprzednio prawomocnie skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i to o dość znacznym stopniu szkodliwości społecznej. Ponadto - wymieniony dopuścił się tego czynu w niespełna dwa tygodnie od kolejnego wyroku skazującego, jakim orzeczono wobec niego karę za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w związku z art. 178a § 1 k.k. i miał pełną świadomość tego, że jego zachowanie jest czynem zabronionym przez przepisy ustawy karnej. Kara ta jest więc adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, który naruszył dobro, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, a w szczególności jedną z fundamentalnych zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego – zasadę trzeźwości, gdyż kierował pojazdem mechanicznym – skuterem znajdując się w fazie euforycznej – charakteryzującej się wyraźnymi zaburzeniami psychomotorycznymi i psychosensorycznymi, a występującej po przekroczeniu zawartości 0,5 mg alkoholu etylowego w 1 dm³ wydychanego powietrza oraz potencjalnie dobra w postaci życia, zdrowia i mienia innych uczestników ruchu drogowego oraz przewożonych osób, przy czym czynił to - jak już wspomniano - z pełną świadomością.

W ocenie Sądu pozytywne cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa wypełni tylko kara sprawiedliwa, wymierzona w granicach winy i współmierna do stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu – a za taką Sąd uznał karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Równocześnie, mając na uwadze wszystkie okoliczności i motywy kierujące oskarżonym przy popełnieniu tego przestępstwa, tj. fakt znajdowania się w stanie nietrzeźwości i świadomość tegoż, uprzednią karalność oskarżonego za tego rodzaju przestępstwo i popełnienie czynu w warunkach quasi-recydywy określonej treścią przepisu art. 178a § 4 k.k., za które to przestępstwo zgodnie z brzmieniem art. 69 § 4 k.k. sąd może zawiesić warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych przypadkach, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej i zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, nie znajdując żadnych okoliczności łagodzących.

Tym samym kara wymierzona T. K. jest, zdaniem Sądu, w pełni adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu mu przypisanego i stopnia jego zawinienia, spełniając także wszelkie wymogi wychowawcze i prewencyjne w stosunku do tegoż oskarżonego.

Sąd, w związku z treścią art. 56 k.k., kierując się racjami wskazanymi powyżej przy rozważaniach o karze, mając na uwadze oddziaływanie kary i środków karnych jako całości uznał, iż orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat będzie wystarczające, w szczególności spełni funkcję w

zakresie ochrony bezpieczeństwa w komunikacji, jak i osiągnięciu celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego. Nadto nagminność tego rodzaju przestępstw i związane z tym niebezpieczeństwo dla ruchu drogowego, szczególnie przy uwzględnieniu wysokiego stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego, nie pozwalało w ocenie Sądu na orzeczenie zakazu na krótszy okres czasu. Orzeczenie zakazu było obligatoryjne.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa.